

22.10.2018

Syksyinen tervehdys Tallinnasta!

Taas on kulunut pitkä aika viime kirjeestäni. Heinäkuun alussa olivat kesän leirit vasta edessä. Nyt on ennätyskellisen lämmin kesä vain kaunis muisto – tosin vieläkin on ajankohtaan nähden yllättävän lämmintä. Syksy on ollut kaunis ja kullankeltainen. Mutta ennen kuin menen syksyn tapahtumiin, teen nopean katsauksen kesän leireihin.

Kirkon nuorisopäivät Palamusella menivät hyvin. Jos mahdollista, näillä päivillä oli vieläkin enemmän nuorekasta energiaa kuin edellisillä päivillä on ollut. Itse iloitsin siitä, että sain harvinaisen paljon käydä hyviä keskusteluja nuorten kanssa ja rukoilla heidän puolestaan. Varhaisaamun raamattuhetket olivat myös yllättävän suosittuja. Nuorilla on Jumalan läheisyyden nälkä, sen huomaa hyvin selvästi.

Nuorisopäiviä seurasi helteinen lomajakso Puumalassa. Saunominen teki hyvää! Heinäkuun lopussa suunnistimme samassa helteessä Itä-Viroon, Iisakuun, lapsityöntekijöiden kesäpäiville. Päivillä oli hyvä ja rohkaiseva tunnelma. Seuraava leiri oli Sakun seurakunnan lastenleiri Talussa. Se oli vauhdikas ja sisälsi kaikenlaisia käänteitä, mutta yleisesti ottaen saimme ihmetellä Jeesuksen ihmetekoja aika lailla hyvissä tunnelmissa. Lastenleirimme on aina todellinen lähetysleiri, vain yksi lapsista oli seurakuntamme jäsen!

Seuraavalla viikolla edessä olikin minulle vieraampi leiri: Lähetysseuran nuorten Riihisleiri Päiväkummussa. Puhuin siellä rukouksesta ja pidin kuunteleva rukous -kanavaa. Olin Riihiksellä ensimmäistä kertaa, vähän kuin opintomatalla. Se oli hyvä ja rohkaiseva kokemus, iloitsin sielläkin monista hyvistä keskusteluista.

Elokuussa oli myös Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksemme johtokunnan kesäpäivät Ridalassa ja Raamattu- ja lähetyskurssin kurssitapaaminen Talussa. Sitten alkoi syyskuu... ja kaikki muuttui.

Syyskuus kaikk' on uus...

Syyskuussa kaikki oli toisin. Koko elämisen rytmi muuttui, koska koulut alkoivat. Ihmiset palasivat lomilta ja alettiin palauttaa arkipäivän rutiineja. Alkoivat kokoukset, suunnittelut ja tapahtumat, sovittiin aikatauluja ja kirjoitettiin entistä enemmän sähköposteja. Aina välillä mietin voisiko tätä jotenkin ennakoida ja tehdä elokuussa enemmän, mutta joka kerta päädyn samaan tulokseen: ei voisi. Lomakausi kestää 1.9. saakka.

Mölsterit palasivat takaisin Norjasta, Jumalan kiitos. Sakun seurakunnan elämä palasi normaaliin uomaansa. Nuortenillat, tyttöjen klubi ja vauvamuskari aloittivat kesäloman jälkeen, rippikoulu sekä seurakunnan raamattukurssi käynnistyivät ja pyhäkoulu muutettiin jokasunnuntaiseksi lastenkirkoksi. Ilkka Puhakan raamatunopetusillat jatkuvat taas Nömmen Lunastajan kirkossa. Iltojen vastuutiimiin on tullut mukaan pieni joukko Nömmellä asuvia kristittyjä, jotka yhdessä kirkkoherran kanssa haluavat tuoda elämää seurakunnan sivukirkkona toimivaan Lunastajan kirkkoon. Uutena alkoivat lokakuun alussa Ilkan työtoverin, pastori Petri Välimäen sielunhoitoon keskittyvät raamatunopetusillat Mustamäen seurakunnassa. Olin mukana valmistelemassa näitäkin iltoja ja saan osallistua niihin tulkkina. Iloitsen kovasti raamatunopetusiltojen kehityksestä tiukempaan yhteyteen seurakuntien kanssa. Se takaa paremmin iltojen jatkuvuuden myös tulevaisuudessa ja sitoo ne vahvemmin seurakunnan omaan toimintaan.

Lapsityön starttipäivässä puhuimme keskittymisvaikeuksista kärsivien lasten tukemisesta pyhäkoulussa. Kesäpäivien tiimin kanssa kokoonnuimme myös muistelemaan menneitä ja suunnittelemaan jo ensi vuoden päiviä. Olemme syksyn aikana olleet työtoverini Triinun kanssa mukana kummiutta ja kummien asemaa huomioivassa ja vahvistavassa työryhmässä. Lauantaina taas olimme seurakuntaneuvostojen puheenjohtajien seminaarissa pitämässä ryhmätyötä lapsi- ja nuorisotyöstä seurakunnassa. Totesimme yhdessä, että työssä on paljon haasteita, mutta siitä huolimatta rukousta ja ”verkkojen heittämistä” ei pidä lopettaa.

Yksi syksyn merkkitapahtuma oli tietenkin paavi Franciscuksen vierailu Tallinnassa. Sain osallistua Kaarlin kirkossa järjestettyyn nuorten tapaamiseen sekä Vapauden aukiolla pidettyyn pyhään messuun. Molemmissa tapahtumissa oli paljon väkeä, ja paavin vierailu sai mediassa suurta huomiota. Olin positiivisesti yllättynyt. Iloitsin myös siitä, että eräs nuorten tapaamisessa uskostaan kertonut tyttö oli kutsuttu illalla television ajankohtaisohjelmaan, jossa hän myös kertoi hyvin avoimesti elämästään ja uskostaan. ”Papa Francesco” osasi kohdata eri ikäisiä ihmisiä sekä käytöksellään että sanoillaan. Erityisesti mieleeni jäi se, kuinka hän puheissaan painotti toisten huomioimisen, osallisuuden ja kuulumisen kokemuksen tärkeyttä.

Veljesseurakunnan rukoushuoneiden vuosipäiviä vietetään eniten syksyisin. Tänä vuonna pääsin kahteen juhlaan. Nabalán rukoushuoneen 92. vuosipäivässä vastasin lastenohjelmasta ja Hagerin rukoushuoneen 200. vuosipäivän juhlinnassa olin osallistujana. Veljesseurakunnalla on tässä maassa vahva historia.

Syyskuussa olivat myös kirkkopäivät Narvassa. Vietin ensimmäistä kertaa useamman päivän Viron itäisimmässä kaupungissa. Narvan Aleksanterin kirkko on huikea rakennus – rakennettu aikanaan mahduttamaan kerralla 5000 ihmistä, kaikki Kreenholmin tekstiilitehtaan luterilaiset työntekijät. Sotien aikana kirkko on kärsinyt ja siitä on saatu lämpimäksi tilaksi ainoastaan kuusikerroksinen torni. Toisessa kerroksessa sijaitsee kappeli, jossa Narvan luterilaiset seurakunnat pitävät jumalanpalveluksiaan. Siellä mekin saimme viettää Täendus Sõnade Taga -raamattuopetushetkeä. Kirkkopäivien kolmena iltana suureen kirkkosaliin kokoontui odotukset ylittänyt määrä ihmisiä kuuntelemaan kaunista musiikkia, Jumalan sanaa, tervehdyksiä sisarkirkoilta sekä rukoilemaan yhdessä. Minä palvelin TST:n lisäksi tervehtijänä kirkon ovella, kolehdin kerääjänä sekä lauantaisessa seminaarissa ”Eesti usk” eli ”Viron usko” suomen kielen tulkkina.

Kaikista suurista ja iloisista tapahtumista suurin ja iloisin on kuitenkin se, että nuorten aikuisten Raamattu- ja lähetyskurssin kahdeksas vuosikurssi alkoi. Tällä hetkellä meillä on kurssilla 19 nuorta, ja se on suuri Jumalan ihme. Kaksi viikonloppua on jo takana, ja en kykene sanoin kuvaamaan sitä iloa, kun näen kuinka

motivoituneita ja innostuneita kurssilaiset ovat. Jumalan läheisyyden nälkä on suuri, ja halu tuntea ja ymmärtää paremmin Raamattua on tarttuvaa. Tänä lukuvuotena on odotettavissa kiperiä kysymyksiä ja kehittäviä keskusteluita, sen olemme jo huomanneet. Ja mikäs sen parempaa! Kurssitiimimme on ollut matkan varrella muutoksessa, mutta nyt kokoonpano on selvä ja tämän vuoden jatkamme kuuden hengen tiimillä.

Syksyn aikana olen saanut tavata ryhmiä Liperistä, Varkaudesta ja Vieremältä ja jakaa jotakin tästä todellisuudesta heidän kanssaan. Kiitos käynnistäne, oli ilo! Olen myös saanut pitää vieraanani rakkaita perheenjäseniäni sekä tärkeitä ystäviä. Tämä on ollut rikasta aikaa.

Ensi viikonloppuna meillä on syksyinen nuorisotyöntekijöiden seminaari Rannamöisassa. Aiheena ovat erilaiset työvälineet ja menetelmät nuorisotyössä. Ja Sakussa suunnittelemme jälleen syyskirpparia...Kiitos, että olet mukana tässä yhteisessä työssä! Iloa, valoa ja hyvän Jumalan siunausta syksyysi!

Sinusta kiittäen, *Titta*

Vuoden 2018 – 2019
Raamattu- ja
lähetyskurssilaiset
Talun leirikeskukseen
pihalla lokakuussa.
Viisi ihmistä puuttuu
kuvasta, mutta alku
se on tämäkin!
(Kuvasi Ahti Kaera)

Rukousaiheita:

- Kiitos kauniista kesästä ja hienosti menneistä leireistä
- Raamattu- ja lähetyskurssilaiset sekä kurssitiimi ja luennoitsijat
- Lapsi- ja nuorisotyön tekijät seurakunnissa
- Uuden pyhäkoulumateriaalin toimikunta
- Lapsi- nuorisotyön yhdistyksen toiminnan ensi vuoden rahoitus

Titta Hämäläinen

Työskentelen Viron luterilaisen kirkon Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen palveluksessa. Tärkein tehtäväni on raamattukoulutuksen ja Raamatun tuntemisen edistäminen seurakuntien vapaaehtoisten, erityisesti nuorten aikuisten parissa sekä heidän rohkaisemisensa hengelliseen työhön.

Yhteystiedot: Turu plats 5/7-8, 11611
TALLINNA, Viro / titta.hamalainen@eelk.ee

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.